

מ"ת 88/09/13 - מדינת ישראל נגד יעקב בן משה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

מ"ת 88-09-13 מדינת ישראל נ' בן משה

בפני	כב' השופטת מגי כהן
המשיבה	מדינת ישראל
נגד	
המבקש	יעקב בן משה

החלטה

בפני בקשה להורות על קציבת פסילתו של המבקש לשישה חודשים ע"פ הוראות סעיף 50 (ב) לפקודת התעבורה, וכן להורות למזכירות בית משפט להנפיק אישור הפקדת אישור נהיגה קצוב לתקופה הנ"ל.

שמעתי את טענות הצדדים ולהלן החלטתי:

כנגד המבקש הוגש כתב האישום (תיק 87-09-13) המייחס לו עבירות של נהיגה בקלות ראש, התנהגות בחוסר זהירות וסיכון חיי אדם, עקיפה מסוכנת בדרך לא פנויה תוך חציית קו הפרדה.

בתיק זה הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון הכולל רכיב של של"צ והתיק קבוע לקבלת התסקיר ליום 09.06.14 .

עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לפסילת הנאשם עד תום ההליכים (בפ"ת 90-09-13) ובקשה למעצר עד תום ההליכים (מ"ת 88-09-13).

בפ"ת 90-09-13 נפסל המבקש עד תום ההליכים בהסכמה (החלטה מיום 01.09.13).

במ"ת 88-09-13 שוחרר המבקשה בהסכמה למעצר בית בכפוף לתנאים (החלטה מיום 01.09.13).

על ההחלטה זו הגיש בא כוח מבקש ערר לבית המשפט המחוזי וכבוד השופטת שירה בן שלמה הורתה בהחלטתה מיום 08.09.13 על ביטול מעצר הבית, וקבעה כי בנסיבות העניין ניתן להסתפק בפסילה עד תום ההליכים כדרך להבטיח את ציבור הנהגים וכלל משתמשי הדרך תוך שהיא מתייחסת למסוכנות המשיב .

להלן לשון ההחלטה בעמ"ת 11792-09-13 :

"מסכימה אני, לאחר צפייה בסרטון, כי המסוכנות באופן נהיגת העורר גבוהה בצירוף עבר מכביד הכולל 73 הרשעות קודמות. רשיון נהיגה הוא בשנת 1977.

עם זאת, בשים לב לטיב ההרשעות, מבלי להקל בהן ראש, לעובדה שלא נפסל לאחרונה מלנהוג ואין בעברו נהיגה בזמן פסילה, נראה כי ניתן להסתפק בפסילה עד תום ההליכים כדי להבטיח את הציבור הנהגים וכלל המשתמשים בדרך".

מהחלטה הנ"ל התקבלה במסגרת השחרור המבקש, תוך מתן תוקף לפסילה עד תום ההליכים כחלופה למעצר הבית. יתרה מכך בהחלטת בית משפט המחוזי ע"ח 59922-12-13 (ערר על החלטתי מיום 08.01.14 בפ"ת 90-09-13) שלא לבטל פסילה עד תום ההליכים ציינה כבוד השופטת שירה בן שלמה :

"עת הורה בית משפט זה ביום 08.09.13 על ביטול התנאים המגבילים, אומנם לקח בחשבון את אותה פסילה בה מצוי כגורם שיהיה בו כדי לאיין את הסיכון ולהבטיח את ציבור הנהגים וכלל המשתמשים בדרך"

מהחלטות הנ"ל עולה כי בית משפט המחוזי ראה בפסילה עד תום ההליכים תחליף למעצר בית.

בבש"פ 2172/12 פורסם בנבו (כבוד השופט זילברטל)

"החלטה לפסול את העורר מלהחזיק רישיון נהיגה עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, התקבלה במסגרת החלטה על שחרור העורר לחלופת מעצר, ולא במסגרת הליכים לפי פקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: הפקודה), וכחלק מסמכות בימ"ש לפי סעיפים 21(ב)(1) ו-48 לחוק המעצרים כך שאין מקום להיזקק להוראות הפקודה. סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים מורה כי בימ"ש לא יצווה על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים, אלא אם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה. סעיף 48 לחוק המעצרים מונה רשימת תנאים שבימ"ש יכול להורות עליהם, אך קובע כי בימ"ש רשאי להוסיף תנאים ככל שיימצא לנכון. בענייננו בימ"ש הוסיף את פסילת רישיון הנהיגה של העורר כחלק מתנאי השחרור במסגרת הליכי מעצר העורר עד תום ההליכים, בגדר סמכותו לקביעת תנאי שחרור לחלופת מעצר מכוח חוק המעצרים. די באמור כדי להביא לדחיית הערר, שכן ההחלטה על פסילת רישיונו של העורר לא ניתנה לפי סעיף 46 לפקודה, וממילא אינה חוסה תחת סעיף 50(ב) לפקודה. פסילת הרישיון היא תנאי שחרור שעומד בתוקפו, כל עוד לא בוטל או שונה, עד תום ההליכים נגד העורר".

יתרה מכך בהחלטה מיום 08.01.14 קבע בית משפט מחוזי:

"משלא נקצבה התקופה יכול לחדש בקשתו לעיון חוזר סמוך לתום שישה חודשי פסילה".

כלומר, "בקשה לעיון חוזר" ולא בקשה לקציבת הפסילה כפי שהגיש ב"כ המבקש.

נוכח החלטות של כבוד השופטת שירה בן שלמה ופסיקתו של בית המשפט העליון שצוטט לעי"ל הנני קובעת כי סעיף 50 (ב) אינו חל בענייננו.

יש לציין כי גם אם אקבל טענתו של ב"כ המבקש, כי סעיף 50 (ב) לפקודת התעבורה חל הרי שבית משפט יכול לבטל את הפסילה עד תום ההליכים מאחר ועברו 6 חודשים מיום שנפסל המבקש או לתת להורות אחרת.

"הוראה אחרת" במקרה שלפנינו היא, כי המבקש יפסל מלהחזיק רישיון נהיגה עד תום ההליכים נגדו ואף מעבר לשישה חודשים וזאת כפי שעולה מהסכמת הצדדים, מסוכנתו הרבה של המשיב, ומהחלטות הן של בית משפט זה והן של בית משפט המחוזי.

באשר לשינוי נסיבות, סעיף 49 לפקודת התעבורה מאפשר לנאשם לעתור להשבת הרישיון במסגרת בקשה לעיון חוזר, אולם הנאשם לא הצביע על שינוי נסיבות מאז החלטות ערכאת הערעור המאשרות את הפסילה עד תום ההליכים, מה גם שבתיק העיקרי הנאשם כבר הודה והורשע והתיק אמור בזמן הקרובים.

מכל הנימוקים הנ"ל הנני דוחה את הבקשה לביטול הפסילה, ולמען הסר ספק קובעת שהמבקש פסול עד תום ההליכים וזאת מעבר לשישה חודשים.

המזכירות תשלח העתק החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ד, 01 מאי 2014, בהעדר הצדדים.